

stemmelser i Lovene om unge Menneskers Arbejdstid kunde blive kodificeret. Det Forslag til en Kodifikation, som blev forelagt Udvalget fra socialdemokratisk Side, kunde imidlertid ikke samle Udvalget, fordi Partiets Medlemmer i dette Forslag fastholdt deres Særstandpunkt.

Et *Mindretal* (Helga Larsen, Holger Larsen, Lundberg, Vilhelm Rasmussen og Trier) skal henvisse til, at de samme 5 Medlemmer i Betænkningen over Forslag til Lov angaaende Ratifikation af to internationale Konventioner henholdsvis angaaende Lavalder for Børns Arbejde i industrielle Virksomheder og angaaende unge Menneskers Anvendelse til Natarbejde i Industrien henstillede (se Rigsdagstidende 1920—21, Tillæg B. Sp. 2243—44), at den ved Konventionerne nødvendiggjorte Lovgivning blev sammenarbejdet med den øvrige om samme Emne gældende Lovgivning. Dette er ikke sket ved nærværende Lovforslag, og ophøjes det til Lov, vil det være til lige stor Gene for de unge, der skal beskyttes ved Lovgivningen, som for Virksomhedernes Indehavere, der skal drage Omsorg for Lovens Overholdelse, at skulle have at gøre med tre hinanden supplerende og ændrende Love angaaende unge Menneskers Arbejde 1) Fabriklov eller Bagerilov — 2) Lærlovgivning — 3) nærværende Lov. Skønt Mindretallet sætter Pris paa, at hele Udvalget nu i Modætning til i Fjor slutter sig til en Henstilling om Kodificering, mener det dog ikke at kunne nøjes med en saadan Tilslutning, da der ingen vægtige Argumenter er ført imod straks at gaa til Samarbejdet af de paagældende Bestemmelser, og man har derfor i sit *principale* Ændringsforslag samlet alle Bestemmelser om Børns og unge Menneskers Arbejde.

Ændringsforslaget er i fuld Overensstemmelse med Washingtonkonventionerne, det ligestiller (med de i dets § 5 udtrykkelig nævnte Undtagelser) med Hensyn til Arbejdstid alle unge Mennesker under 18 Aar, hvad enten de er beskæftigede i Haandværk, Industri, Handel eller Trans-

portvirksomhed, og hvad enten de er Lærlinge eller Arbejdsdrengene. Man skal udtrykkelig gøre opmærksom paa, at den for Tiden gældende Forskel i Arbejdstidsregler for Lærlinge og andre unge Mennesker frister til at beskæftige de unge som „Dreng“ og ikke som Lærlinge.

Med Hensyn til Ændringsforslagets enkelte Bestemmelser skal man kun anføre, at man i § 2 (ligesom det skete i Fabrikloven af 23. Maj 1873) har begrænset saavel Netto- som Bruttoarbejdstiden, at Begrænsningen er sat til henholdsvis 8 og 10 Timer, samt at den betydelige Længde af den foreslaaede Bruttoarbejdstid er fastsat alene af Hensyn til de forholdsvis lange Middagspauser, der holdes i Provinserne, og som man ikke mener, det endnu vil være muligt at komme bort fra. Indførelsen af Begrænsning af Bruttoarbejdstiden medfører, at tidligere Bestemmelser om en vis Tids samlet Hvilepause overflødiggøres. — Naar der i § 5, Stykke 1, er foreslaaet, at Direktøren for Arbejds- og Fabriktilsynet ikke alene som hidtil skal kunne dispensere paa visse Betingelser fra Bestemmelserne angaaende Spise- og Hvilepauser, men ogsaa fra Arbejdstidsbestemmelserne, er Grunden hertil, at man ikke har villet lægge sig i Vejen for Indførelse af week-end og dermed længere Arbejdstid end de fastsatte 8 Timer (f. Eks. 8½ Time) paa de 5 Ugedage mod en kortere Arbejdstid den 6te Dag.

Saafermt Mindretallets principale Ændringsforslag ikke maatte blive vedtaget, maa det anbefale sit *subsidiære* Ændringsforslag (Nr. 3 og Nr. 8), hvorved Lærlinge i Bagerier ligestilles med andre Lærlinge, til Vedtagelse. Som Regeringsforslaget er affattet, maa det, ved at tillade unge Mennesker i Bagerier at arbejde fra Kl. 4 Fm., anses for at være i Strid med den Washington-Konvention, som Rigsdagen i Fjor bemyndigede Regeringen til at ratificere, idet unge Mennesker i Bagerier efter denne Konvention kun maa begynde Arbejdet Kl. 4 Fm., *saafremt* Bagerarbejde om Natten i vedkommende Land er